

ÚTĚK

TAK TOHLE JE SKVĚLÝ,“ DURDIL SE ROLAN. „PŘESNĚ TAK „Jsem si tuhle výpravu představoval.“

Věznitelé jim sebrali všechny věci a hodili je do cely ve Skučícím domě. Cela měla necelých pět metrů na délku i na šířku a vysoko na stěně bylo maličké okénko. V kamenné podlaze zely hluboké rýhy od drápů. Některé z nich byly u stěn, jako by se to zvíře snažilo podhrabat. Další se ale nacházely na různých místech na stěnách. Jako by zvíře, které je tam zanechalo, bylo rozzuřené. Nebo šílené.

Conorovi stačilo strávit v cele hodinu a sám měl pocit, že z toho zešílí. Uzavřené prostory neměl rád. Celou dobu přemýšlel o tom, co hrozného se asi s Trunswickem stalo. Uvažoval, jestli je tady jeho matka také zavřená nebo jestli je vůbec ještě naživu.

Rolan se rozvaloval u protější stěny a šťoural se stéblem trávy v zubech. Zdálo se, že je ve vězení jako doma. Ale

Conor už začínal chápat, že Rolan se usilovně snaží vypadat jako doma všude.

„Pořád nechápu, kde vzal Devin spirituální zvíře,“ nadhodil Conor. „Byl jsem u toho, Rolane. Viděl jsem jeho nektarový obřad na vlastní oči. Nic se nestalo.“

„Viděls, jak si s tím zvířetem rozumí?“ připomněl Rolan. „Byli jako dva nejlepší kámoši. Ta šelma ho poslouchala na slovo. Proč to ale dělá? Pochybuju, že by ji k tomu přesvědčil svou okouzlující osobností.“

Mezi těmi úvahami a vzpomínáním na setkání s Trunswickovými se najednou Conor cítil příšerně unavený... a jako obyčejný pastevcův syn. „Poslyš, Rolane, je mi to líto. Nebýt mě, tak tady teď nemusíme tvrdnout.“

Jeho kamarád jen mlčky pozvedl obočí.

„Vlastně to pro mě nikdy ani domov nebyl,“ přiznal Connor. „Doma jsem byl tam venku na lukách. Jenže... šlo mi ještě o něco jiného. Máma mi psala v dopise, že tady teď pracuje místo mě a že jsou na tom špatně. Chtěl jsem ji jen vidět a zjistit, jak moc zlé to je. A taky mě napadlo, že by byla hrdá, kdyby viděla...“

Odmlčel se. Už nechtěl přemýšlet o tom, kde jeho maminka vlastně je. Cítil se jako ten nejhorší bídák.

„Všichni děláme chyby,“ ozval se Rolan. „Třeba ty hadry, co jsem snědl včera večer. To byla chyba. Pořád ještě je cítím v puse.“

Conor si povzdechl. Aspoň se omluvil. Ani tak se však o moc lépe necítil. Věděl, že ho sem přivedla jen jeho slabost. Proč musel Brigana vyvolat zrovna on? Byla to chyba.